

Medlemmers Erindring, at vi ifjor med stor Udførlighed behandlede Sagen angaaende Foreningen af Stormgade og Universitetets Museer, og at det endelig lykkedes at tilvejebringe en Lov, som afgav Bestemmelser i saa Henseende. Men tager man nu denne Lov for sig, vil man finde, at kun en eneste af alle dens Bestemmelser agtes udført, hvad der dog i højeste Grad er mærkværdigt. § 1 bestemmer, at fra 1ste April 1864, skulde det kongelige naturhistoriske Museums Samlinger forenes med Universitetets ligeartede Samlinger, og der træffes derefter nøiere Bestemmelser om, hvorledes dette skal gaae for sig; — men deraf bliver Intet. I § 2 hedder det, at det mineralogisk-geognostiske Museum skal bestyres af Professor i Mineralogi og Geognosi, og der gives derefter nøiere Bestemmelser om, hvorledes det zoologiske Museum skal bestyres, og saa fremdeles —; det bliver der heller ikke Noget af. Kommer man saa til § 3, hedder det, at der for det kongelige naturhistoriske Museum og Universitetets forenede zoologiske Samlinger skal betales indtil 187,000 Rb. til den ulykkelige Bygning i Krystalgade; — det bliver der Noget af, men det er ogsaa en Undtagelse fra Reglen. Komme vi til § 4, siges der, at Lønningerne for Museernes Embedsmænd og øvrige Tjenestepersonale blive heelt at overtage af Universitetet, ligeledes fra den Tid, da Foreningen er gaaet sig, — altsaa fra 1ste April d. A. — og blive at fastsætte ved den inden Udgang af Aaret 1863—64 foreftaaende Revision af Lønningssloven af 12te Januar 1858 for Universitetet med flere Stiftelser —; det bliver der heller ikke Noget af. Vi have vel en Lov angaaende disse Lønninger liggende for os, men den Bestemmelse, som her staaer, omtales ikke deri med et eneste Ord; der er intet Forslag i den Retning, og ikke engang en Undskyldning i Motiverne for, at intet Saadant er fremkommet. Endelig omtales der i § 5, at Museernes Specialbudgetter tilligemed Statskassens aarlige Tilskud til disse bestemmes ved Finantsloven, første Gang ved Finantsloven for Finantsaaret 1864—65 —; i den Anledning er der dog en Anmærkning til den foreliggende Finantslov, som ophæver Sammenhængen, idet det hedder, at man efter derom ind-

hentet Betænkning er kommen til det Resultat, at man ikke kan forelægge noget saadant Budget, og Udvalget har været — jeg beder om Tillæbelse til at sige det — saa godmodigt at erklære, at, kan der ikke blive Noget af det i Aar, vil man haabe, at det kan blive Noget af det til næste Aar, og har derved overseet, at en udtrykkelig Lovbestemmelse ikke skeer Jyldest. Det forekommer mig imidlertid, at Rigsdagen ikke kan blive staaende derved. En Lovbestemmelse maa enten scee Jyldest eller ophæves ved en anden Lov, og jeg kan ikke undlade at henstille til den ærede Minister at træffe Foranstaltninger til, at Oven skeer Jyldest.

Der er af et æret Medlem stillet et Forslag angaaende Sædtillæget til Theatret, der vist ikke vil have praktisk Betydning for Diebliffet, da det ikke er at forudsætte, at Sædtillæget vil overstige de 15,000 Rb., men som opstilles nu for at være forsynlig med Hensyn til Fremtiden. Jeg vil tillade mig at erindre om, at, naar man ved Theatret er gaaet bort fra den engang tagne Bestemmelse om, at Statens Tilskud skulde være fast, nemlig 50,000 Rb., og Theatret derefter sørge for sig selv, saa er det en Feil; det skal jeg fuldkommen indbrømme, men det er nu engang sleet, og man er saaledes afvegen fra det Princip, som engang var fastsat, at hde et fast Tilskud af 50,000 Rb. og Intet videre. Rigsdagen har indladt sig paa at lovgive om, hvorledes der til det faste Personale skal udbetales Sædtillæg, og hvorledes der kan gives det øvrige Personale et tilsvarende Tillæg, med den Tilføining, at Udgiften dertil skulde afholdes af Reserveconden; men paa den Tid, da Bestemmelse derom toges, var det Alle vitterligt, at der i Reserveconden ikke var Andet end Underbalance. Altsaa, Rigsdagen har indladt sig paa en ny Afford, og det kan derfor ikke nytte nu at prøve paa at knappe de 10,000 Rb. af, og sige, at det er mod Afforden, at de gives. Man maa ville Gæt af To, enten at beholde Theatret eller ikke. Vil man have Theatret, saa maa man dække Underbalancen, eller stille Theatret paa en heel anden Maade, end det nu staaer. Der har fra første Diebliff af, da der blev Tale om at bevilge de 50,000 Rb. som fast Tilskud, været en Uklarhed tilstede,